

Nieuwsbrief

Jaargang 27, nummer 3 najaar 2013

HvC

HVC NIEUWSBRIEF

De HVC Nieuwsbrief wordt uitgegeven door de Historische Vereniging
Capelle aan den IJssel en verschijnt vier maal per jaar.
Leden van de Historische Vereniging Capelle aan den IJssel
ontvangen de Nieuwsbrief gratis.

De contributie van de vereniging bedraagt 15,00 per jaar;
Voor 65-plus leden en CJP-leden bedraagt de contributie 9,00 per jaar.
Eindredactie Nieuwsbrief dhr. J. Specht

Inhoud

Van de Voorzitter	pag. 58
Rectificatie en een verbeterde rectificatie	pag. 59
Open Monumentendag	pag. 60
Ambachtelijk Verleden	pag. 62
Een bijna 400 jaar oud wapen	pag. 63
Groot Genoeg	pag. 64
Vaders en Moeders van de Van Cappellenstichting	pag. 65
De revolutie brengt Dirk Kleij naar Capelle	pag. 73
Het verhaal achter de foto (5)	pag. 81
Wat ligt er op de planken van het depot	pag. 85
Capelle tegen 1900	pag. 87
Colofon	pag. 88

Bij de omslag:

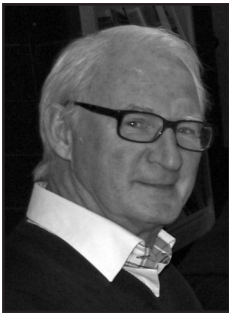
*De Middelwetering, naamgever van de wijk Middelwetering, een bijna 900
jaar oude ontwateringssloot van de eerste ontginningen van het veengebied.*

Foto Kees Grandia

Niets uit deze uitgave mag op enigerlei wijze worden overgenomen

VAN DE VOORZITTER

Met het verschijnen van deze Nieuwsbrief ligt de zomer al weer bijna achter ons. Wanneer u vakantie hebt gehouden is de kans groot dat het weer in ieder geval heeft meegewerkt en wij hopen dat u verkwikt bent thuisgekomen. En dan staat de traditioneel wat drukkeren verenigingsperiode weer voor de deur.

De expositiewisseling in het Historisch Museum aan de Bermweg. Dankzij de niet aflatende stroom van publiciteit over de wel bijzonder geslaagde expositie van de Capelse middenstand en ambulante handel in de eerste helft van de vorige eeuw wisten heel veel mensen de Bermweg 13 te vinden. Mond tot mond reclame deed ook zijn werk en zo kwamen regelmatig bezoekers - ook uit de buurt - voor het eerst er achter dat zich na de kruising nog een stukje Bermweg bevindt. We hebben de medewerking gevraagd (en zullen die hoogstwaarschijnlijk ook krijgen) van de Gemeente om op de groene

wegwijsborden in de omgeving van het Historisch Museum een vermelding te krijgen van het Gemaal en het Museum.

Ook voor ouders van basisschoolleerlingen, die onze educatie programma's volgen, een uitkomst, want die zochten zich vaak ongans naar de plek waar ze hun kinderen moesten afleveren. Hoort dus binnenkort tot het verleden.

De nieuwe expositie gaat van start vanaf 14 september en gaat over het Ambachtelijk Verleden van Capelle. U leest erover in deze Nieuwsbrief.

Dan is er natuurlijk Open Monumentendag. Een folder met het volledige programma gaat hierbij. U vindt een artikel over de activiteiten op 14 september verderop in de Nieuwsbrief. Vanaf deze plaats een welgemeend 'dankjewel' voor het vele werk dat is verzet om tot een prachtige en interessante, verhalen-de expositie te komen door de HVC medewerkers die wij koesteren vanwege hun enorme kennis van de geschiedenis en hun bereidheid om tijdrovend en diepgravend onderzoek te verrichten.

Ook activiteit in de Bibliotheek van Capelle. Er staan nog drie lezingen gepland dit jaar - houdt u de aankondiging daarvan in de lokale pers en in de bibliotheek in de gaten. En wanneer u in de bibliotheek bent, bezoek dan de Capelse Tijdlijn op de bovenverdieping rechts en maak uw keuze uit boeken die verhalen over Capelse historie of maak kennis met boeken van Capelse schrijvers.

Er gebeurt van alles. We hopen u te ontmoeten.

Jos Specht, voorzitter

RECTIFICATIE

Op pagina 44 in de HVC Nieuwsbrief nr. 2 is in het cursief onderaan de pagina een niet correcte tekst geplaatst.

Correct is:

De Johannahoeve, 's Gravenweg 347 is pas in 1973 restaurant geworden en vierde dit jaar haar 40-jarig jubileum. Tot 1972 is de Johannahoeve een boerderij geweest.

Johannis Jacobus van Lange was kastelein van De Roode Leeuw, 's Gravenweg 379, in de tijd van Van Lange ook wel Roode Leeuwkje genoemd.

VERBETERDE RECTIFICATIE

Om aan alle misverstand een eind te maken volgt hier een reactie die de redactie ontving naar aanleiding van de rectificatie die in het vorige nummer van de HVC Nieuwsbrief op pagina 35 naar aanleiding van de Goudsche Boot werd geplaatst.

Het oorspronkelijke artikel stond in de eerste Nieuwsbrief van dit jaar.

Aan de overkant de lange rij iepenbomen aan de Ketensedijk in Capelle tussen links het terrein van de firma Mayer Laiblin's Houthandel, gevestigd aan de Ketensedijk 2 en rechts aan het einde van dit deel van Schielands Hoge Zeedijk het terrein en de opslag van de rietmattenfabriek van Lans op 'De Bonk', die gevestigd was aan Dorpsstraat 36/38.

OPEN MONUMENTENDAG ZATERDAG 14 SEPTEMBER OOK IN CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Open Monumentendag wordt in 2013 voor de 27ste keer georganiseerd door de Historische Vereniging Capelle aan den IJssel en - op basis van het thema - wordt daarin samengewerkt met Capelse organisaties. Dit jaar is het landelijk thema 'Macht en Pracht'. Samen met de Capelse deelnemende organisaties hopen wij u deze keer een aantal aspecten van de 'Macht en Pracht in Capelle' te laten zien.

Zo hebben een aantal medewerkers van de HVC - te weten Suus Boef, Hans Bolkestein, Henk Oldenhof en Paul Weyling - voor deze gelegenheid de zeer interessante, verhalende expositie 'Macht en Pracht in Capelle' samengesteld. Deze expositie geeft een inkijkje in hoe met name de macht in Capelle in vroegere tijden was georganiseerd. De expositie is vanaf Open Monumentendag te zien in het Van Cappellenhuis en vanaf 20 september tot en met 7 november in het Capelse gemeentehuis, in de hal bij de raadszaal.

Maar liefst vier kerken openen hun deuren op 14 september om de pracht van hun kerken te laten zien. Naast de Dorpskerk, een rijksmonument, zijn dat de Hoeksteen, de Pauluskerk en de Moria-kerk; de laatste drie kerken zijn gemeentelijke monumenten. Vanwege het thema van Open Monumentendag besteedt De Hoeksteen deze dag bijzondere aandacht aan de doop; zo zijn er in de kerk een 40-tal prachtige doopjurken te bewonderen.

Als vanouds biedt het prachtige Van Cappellenhuis (rijksmonument) weer een geweldig muzikaal programma aan en verzorgen medewerkers

van de HVC de hele dag rondleidingen in de statige, macht uitstralende regentkamer. Vlakbij de Dorpskerk en het Van Cappellenhuis zal, traditiegetrouw, weer de Kunstmarkt gehouden worden, met prachtige kunst. Daar staat ook - als een baken van rust bij zoveel macht en pracht - de informatiekraam van de HVC, bij de pomp, naast de trap naar het Van Cappellenhuis.

Ook Rijkswaterstaat doet mee deze keer. De Stormvloedkering (gemeentelijk monument) wordt opengesteld en ook daar vinden rondleidingen plaats om de macht en pracht ervan te tonen.

En als u dan toch in de buurt bent, brengt u vanzelfsprekend ook een bezoek aan het Dief- en Duifhuisje, een rijksmonument uit het begin van de 17e eeuw. Daar zijn maar liefst drie exposities te zien, stille getuigen van oude macht en pracht. En niet te vergeten de bijna 100 foto's die gemaakt zijn van eerdere bezoekers aan het Dief- en Duifhuisje, de zogenaamde 'Capelse Lieverdjes'. Of ze echt zo lief zijn.....dat moet u zelf maar uitmaken.

Aansluitend kunt u genieten van een rondleiding door het Slotpark, met helaas veel verloren gegane pracht, maar met machtige verhalen.

Als u meer wilt weten over de oude ambachten in Capelle aan den IJssel, hun macht en pracht, dan is een bezoek aan het Historisch Museum in het Beijerinckgemaal (gemeentelijk monument) zeker op zijn plaats. Hier is de spiksplinternieuwe HVC-tentoonstelling 'Ambachtelijk Verleden' te zien. De tentoonstelling die deze zaterdag vanaf 10 uur voor het eerst voor het publiek geopend zal zijn, toont een aantal oude ambachten, die tot enkele tientallen jaren geleden het gezicht van de Capelse nijverheid bepaalden.

Bovendien draaien op Open Monumentendag de prachtige, machtige machines van het gemaal weer volop.

Kortom, er is weer veel te zien en te bezoeken op 14 september tijdens Open Monumentendag in Capelle aan den IJssel.

Bijgaand treft u het uitgebreide programma aan

Mede namens alle mede-organisatoren wens ik u een
MACHTIG en PRACHTIG OMD 2013.

Anneke van den Bremen
Coördinator OMD HVC/Capelle

AMBACHTELIJK VERLEDEN - EEN NIEUWE TENTOONSTELLING IN HET MUSEUM

Na de buitengewoon succesvolle tentoonstelling “Ambulant en winkelstand” die op 24 augustus a.s. werd afgesloten, start op 14 september een tentoonstelling over een ander belangrijk onderdeel van het verleden van Capelle aan den IJssel.

De ambachtsman, die binnen kleine en grote ondernemingen of als kleine zelfstandige dag in dag uit zijn vak uitoefende, maakte deel uit van de dorpscultuur en bracht met zijn of haar inkomen een deel van de welvaart binnen de gemeenschap. Wie kent niet de steenbakkerijen en de rietmattenfabriek die zo lang een vertrouwd beeld waren in deze streek. Hoe lang is er niet gewerkt in het veen en met turf.

Door middel van levensechte opstellingen, foto's en films worden al deze ambachten voor het voetlicht gebracht. De smid, de touwslager, de turfsteker, de glasblazer, en nog een aantal anderen komen aan bod in deze voor jong en oud bijzonder interessante expositie.

Op Open Monumentendag (14 september) zijn deze ambachtlieden vanaf 10 uur 's morgens bijna in levenden lijve te bewonderen in het museum aan de Bermweg 13-15. Vervolgens zijn we elke zaterdag tot medio augustus 2014 geopend tussen 13.00 en 16.00 uur en de toegang is gratis. Voor meekomende (klein)kinderen is een speurtocht beschikbaar en vanaf januari 2014 is er een speciaal programma ontwikkeld voor basisschoolleerlingen.

Meer informatie over dit alles staat te lezen op de HVC-website.

Anneke Scheffer

EEN BIJNA 400 JAAR OUD WAPEN

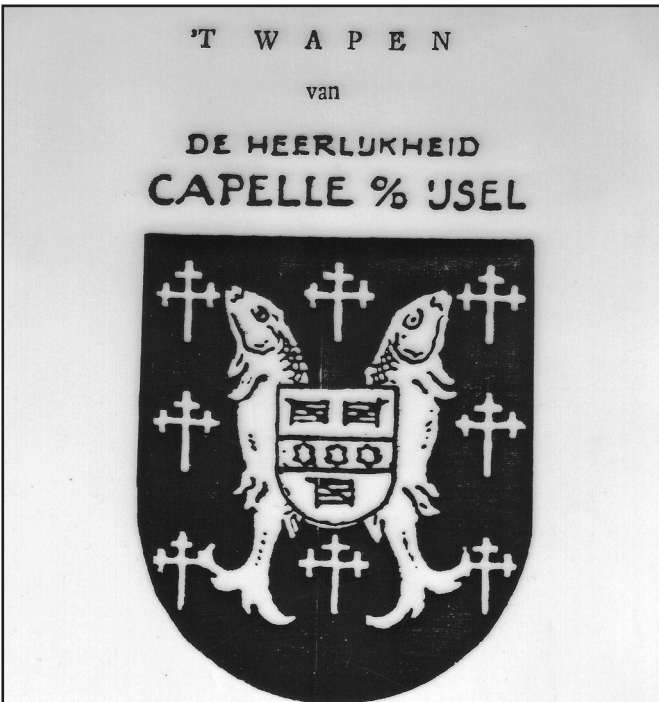
In het vorige nummer van de HVC Nieuwsbrief berichtten wij al over wat zich afspeelt rond de expositie Straf en Recht op de benedenverdieping van het Dief- en Duifhuisje aan de Nieuwe Laan 11. Onder meer kunnen bezoekers, groot en klein, na hun bezoek gemerkt worden met een stempel van het ongeveer 400 jaar oude wapen van de Heerlijkheid Capelle op d'IJssel als verwijzing naar het aloude brandmerken van misdadigers.

Het (hierbij afgebeelde) wapen wordt als volgt omschreven:

Dit wapen van de Heerlijkheid Capelle op d'IJssel met als hartschild dat van Johan van der Veeken (1549-1616), Heer van Capelle en Nieuwerkerk van 1612 tot 1616 en de bouwheer van 'Het Slot van Capelle' (1616-1798).

In de heraldiek is echter het tegenovergestelde gewoonte, het wapen der heerlijkheid wordt namelijk meestal als hartschild gevoerd op het eigen familiewapen.

Kenmerkend is vooral het wapendevies van Van der Veeken: "Stabilis fortuna merenti", dat betekent "Het geluk is bestendig voor wie het verdient."

‘GROOT GENOEG’ ÉN MOOI GENOEG

Het mooiste stukje Capelle blijft voor Open Monumentendag de oude (dorps)kern. Monumenten staan daar gewoon op een rijtje! Op de dijk daar is wel en niet veel veranderd sinds bijgaande schildering in romantisch-realistische stijl uit particulier bezit.

Jan Sirks (Rotterdam 1885-Zeist 1938) - hij was de maker - liet veel na aan kunst. Aad Knops schreef een heel boek over hem, hij komt voor op Wikipedia en de toenmalige Rotterdamse Archiefwinkel aan de Coolsingel had een jaar of acht geleden een expositie van werk van hem.

Rivier, dijk en kerktoren zijn herkenbaar. Het pand rechts lijkt op Dorpsstraat 215/217, een Rijksmonument. Op de lijst daarvan heet het een dijkboerderijtje uit het begin van de 19de eeuw. Die leeftijd spoot met wat de bewoner van nummer 215 erop zette: ‘Anno 1815’. Het is een boerderij zonder stal en was dus misschien wel een arbeiderswoning.

De HVC zette op een mooie flyer voor Open Monumentendag 2010 ‘daggelderswoningen 1845, bekend als ‘Groot Genoeg’. Het pandje heeft in elk geval een in tweeën onderhouden rieten wolfsdak met een overstek aan de dijkzijde, vensters met luiken en deels nog oorspronkelijke roedenverdeling. Toch spoot het aantal raampjes niet meer precies met die van het oude kunstwerk.

Adri den Boer

(De afbeelding is met dank ontleend aan <http://www.kunsthandel-van-driel.nl> met het deels onjuiste onderschrift ‘Kerklaan C(K)apelle aan de IJssel’.)

'VADERS EN MOEDERS' VAN DE VAN CAPPELLENSTICHTING

De dagelijkse leiding en de feitelijke zorg in de Van Cappellenstichting - het in 1973 gesloten oude mannen - en vrouwenhuis aan de Dorpsstraat 164 - was in handen van een 'vader en moeder'. Een inwonend, in principe kinderloos echtpaar van protestantse huize, dat niet alleen vriendelijk, betrouwbaar en dienstbaar moest zijn, maar ook gevraagd werd eerlijk en ijverig de volledige huishouding en administratie te voeren. Duizendpoten dus, over wie ik vorig jaar, via het informatiecentrum van de gemeente Capelle aan den IJssel, een vraag kreeg. Het antwoord leverde vervolgens weer nieuwe vragen op, die alleen konden worden beantwoord door een speurtocht in het archief, het bevolkingsregister, de registers van de Burgerlijke Stand en het raadplegen van het boekje 'De geschiedenis van de Van Cappellen Stichting' van Nelleke Manneke. Het resultaat van dit onderzoek was het onderstaande overzicht van de 'vaders en moeders', die de Van Cappellenstichting tussen 1897 en 1973 als 'huismeesters' hebben gediend.

Een beetje geschiedenis...

Vrijdag 30 december 1892 bepaalden Anna Maria van Cappellen (1860-1893) en haar echtgenoot Johannes Nolen Wzn. (1847-1895) per testament, dat na het overlijden van de laatste partner een *'weldadige stichting tot oprichting en instandhouding van een ouden mannen- en vrouwenhuis'*, waaraan den naam te geven van *'Van Cappellen Stichting'* een aanvang nam met de uitvoering van de

taken, zoals deze waren vastgelegd in de stichtingsakte, die tegelijk met het testament was ondertekend. Het bestuur van de 'stichting' werd gevormd door drie regenten: drs. Thomas Nolen (1850-1912), zwager en broer van de stichters, Dirk Bakker (1861-1944), burgemeester van Capelle aan den IJssel en Mr. Pieter Julius van Wijngaarden (1864-1933), kandidaat notaris. Anna Maria overleed op maandag 27 maart 1893, bijna drie maanden na de oprichting van de 'weldadige' stichting, haar echtgenoot op 1 juli 1895, slechts een tweetal jaren later, eveneens op een maandag.

*Advertentie uit het Rotterdamsch
Nieuwsblad van 3 december 1896.*

Openbare Aanbesteding.

Door Heeren REGENTEN der Cappellen-Stichting, te Capelle aan den IJssel, zal op **Donderdag 24 December 1896**, des voormiddags 11 uren, in het openbaar worden aanbesteed: 16993-23

Het bouwen van een Gesticht, tot huisvesting van bejaarde lieden te Capelle aan den IJssel.

Aanwijzing in loco zal plaats hebben op **Vrijdag 18 December**, des voormiddags 11 uren. Bespek en teekeningen zijn voor den prijs van f 150 per stel, op franco aanvraag, verkrijgbaar ter drukkerij J. DE JONG, Wijnstraat 34, te Rotterdam.

De uitvoering van het testament werd in handen gelegd van de vier broers van Johannes Nolen: Thomas (1850-1912), Willem (1854-1939), Catharinus (1857-1914) en Augustinus (1852-1925). De laatste is het die als architect het oude mannen- en vrouwenhuis ontwierp dat verrees op de plaats van de boerderij van de ouders van Anna Maria, Adrianus van Cappellen Wzn. (1817-1890) en Arijaantje van Cappellen Adr. (1821-1865), aan de Dorpsstraat in Capelle aan den IJssel. In augustus 1896 waren bestek en tekeningen gereed en was het zo ver dat bij de gemeente een bouwvergunning kon worden aangevraagd, waarna, nadat dit drie maanden eerder was afgezegd, op donderdag 24 december 1896 '*Het bouwen van een Gesticht, tot huisvesting van bejaarde lieden te Capelle aan den IJssel*' openbaar werd aanbesteed. Maar liefst 31 'biljetten' werden ingeleverd. Het hoogst werd ingeschreven door de Rotterdamse aannemer Zanini voor een bedrag van f 56.120,— (€25.559,—). Het laagst door aannemer H. van Wienhoven uit Schiedam, die 'het Gesticht' wilde bouwen voor een bedrag voor f 38.900,— (€17.681,—) en met naam en faam bekend stond als de bouwer van meerdere fraaie stations en kunstwerken van de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen. De regenten, die een bedrag hadden geraamd van f 40.700,— (€18.500,—), besloten nog op de laatste dag van 1896 met de Schiedammer in zee te gaan. Het 'ouden mannen- en vrouwenhuis', waarvan de bouw startte in 1897, kreeg de naam 'Van Cappellenstichting' en kon in maart 1898 gereed worden gemeld.

Gevraagd...

Zaterdag 17- en maandag 19 juli 1897, ongeveer een jaar voor de officiële opening in 1898, werd onder andere in het Algemeen Handelsblad de volgende advertentie geplaatst:

**VAN CAPPELLEN STICHTING,
gevestigd te Capelle a/d. IJssel**

Regenten van bovengenoemde Stichting, waarin 7 oude Mannen en 7 oude Vrouwen verpleegd zullen worden, roepen bij deze op **sollicitanten** naar de betrekking van

Vader en Moeder

in voornoemd gesticht. Alleen gehuwde lieden, zonder kind of kinderen, P.G., komen in aanmerking. Sollicitanten moeten bekwaam en geschikt zijn om de inwendige huishouding en administratie van het gesticht te kunnen voeren. Aan deze betrekking is verbonden vrije woning, kost, vuur en licht en geneeskundige hulp, benevens een salaris van f 300 per jaar.

Onder opgave van leeftijd, referentiën en betrekkingen, welke de sollicitanten vroeger vervuld hebben, wende men zich *schriftelijk* vóór 1 October 1897 tot Mr. P.J. VAN WIJNGAARDEN, Zuidblaak 24, Rotterdam.

Op de advertentie reageerden meerdere echtparen. Na een zorgvuldige selectie

kozen de regenten voor het koppel Justema-Rietveld uit Utrecht. De geboren Utrechters waren daarmee de eersten van de zeven *'vaders en moeders'*, die tussen begin december 1897 en 20 oktober 1973 - de dag dat de Van Cappellenstichting als 'bejaardenhuis' ophield te bestaan - gedurende ruim 75 jaar, het oude mannen- en vrouwenhuis aan de Dorpsstraat 164 beheerden.

DE 'VADERS EN MOEDERS', EEN OVERZICHT:

1. Petrus Johannes Justema en Helena Cornelia Rietveld (1897-1911).

Petrus Johannes Justema was geboren op zondag 18 december 1853 in Utrecht, als zoon van Pieter Johannes Justema en Catharina Hardij. Petrus Johannes trouwde, 24 jaar oud, op woensdag 25 september 1878 in Utrecht met Helena Cornelia Rietveld, 29 jaar oud. Helena was geboren op zondag 7 januari 1849 in Utrecht, als dochter van Frans Rietveld en Helena Nielsen.

Begin december 1897 verhuisde het echtpaar Justema-Rietveld vanuit Utrecht naar Capelle, waar ze samen met hun 12-jarige dochter Helena Maria op vrijdag 10 van dezelfde maand als eerste bewoners van de Van Cappellenstichting werden ingeschreven. Ook hun 18-jarige zoon Pieter Johannes (1879-1947), verhuisde mee, echter zonder dat hij officieel als inwoner van Capelle aan den IJssel werd geregistreerd. Dat een echtpaar met twee kinderen *'de stichting'* ging beheren mag op zijn minst bijzonder worden genoemd. Dit omdat de regenten in de oproep van juli 1897 uitdrukkelijk hadden gesteld dat *'alleen gehuwde lieden, zonder kind of kinderen'* voor de betrekking van *'vader en moeder'* in aanmerking kwamen. Waarom het bestuur afweek van deze harde functie-eis vertelde het verhaal echter niet.

Het gebouw was bij aankomst nog niet geheel gereed en moest nog woonklaar worden gemaakt. Een taak die behoorde tot de eerste werkzaamheden van het echtpaar Justema-Rietveld, die zelf hun intrek hadden genomen in een woon- en slaapkamer op de begane grond aan de straatzijde van het pand, direct naast de ingang en de vestibule. Eind maart 1898 was het zover dat het gebouw gereed kon worden gemeld. Pas drie maanden later, op dinsdag 28 juni 1898, kwamen *'de eerste oudjes'*: Arij Hendrik de Bruin (1827-1915) en zijn vrouw Henderijna den Hollander (1828-1917). Vier dagen na hun komst naar 'het huis', op zaterdag 2 juli 1898, was het zover dat de Van Cappellenstichting officieel en feestelijk werd geopend.

Op 19 april 1900 vertrok zoon Pieter Johannes, dan bijna 21 jaar oud, naar Rotterdam. Daar schreef men hem in als oud-inwoner van Utrecht, waarmee duidelijk werd dat hij officieel nooit in *'de stichting'* had gewoond. Acht jaar later, op 30 april 1908, verliet zijn zuster Helena Maria de ouderlijke vertrekken in de Van Cappellenstichting. Op die dag trouwde zij namelijk met de Capelse manufacturier Hendrik Schouten, een zoon van Hendrik Schouten en Adriana Cornelia van Cappellen, en verhuisde naar Nijverheidstraat 291. Ruim twee jaar na het bruiloftsfeest, dat feestelijk in de Van Cappellenstichting werd gevierd, op maandag 7 november 1910 in Rotterdam, overleed *'vader'* Petrus Johannes Justema, 56 jaar oud. Om zo snel mogelijk in de vacature te voorzien

werd reeds vijf dagen na het overlijden in meerdere dagbladen de volgende advertentie geplaatst:

In de VAN-CAPPELLEN-STICHTING, te Cappelle a/d IJ., vacceert de betrekking van

Vader en Moeder.

Aan de vervulling dezer betrekking is verbonden een salaris van *f* 600,—, vrij wonen, voeding, vuur, licht en geneeskundige behandeling. Sollicitanten, behorende tot de Nederduitsch Herv. Gem., gehuwd, geen kinderen te hunne lasten hebbende, worden verzocht, onder opgave van ouderdom en referentiën, hunne brieven te zenden bij Mr. G.H.M. DELPRAT, Secretaris der Van-Cappellen-Stichting, Rotterdam (Ged. Botersloot 149).

Ondanks de voortvarendheid van het bestuur lieten de opvolgers van het echtpaar Justema nog zo'n twee maanden op zich wachten. Intussen zorgde '*moeder*' Helena Cornelia met hulp van anderen dat het werk in '*de stichting*' gewoon doorging. Na de benoeming van het echtpaar Westra-Schipper trok ze vervolgens bij haar dochter en schoonzoon in, om op 14 augustus 1913 naar Abcoude-Baambrugge te verhuizen. Daar zou Helena Maria op maandag 1 januari 1923, 73 jaar oud, overlijden.

2. Pieter Westra en Agatha Schipper (1911-1926).

Pieter Westra - een gepensioneerd onderofficier van het Oost-Indische leger, beter bekend als het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger (KNIL, 1933-1950) - werd geboren op woensdag 11 augustus 1869 te Leeuwarden, als zoon van Hein Westra en Antoinetta Carolina Scheffers. Pieter trouwde, 39 jaar oud, op woensdag 19 mei 1909 te Bloemendaal met Agatha Schipper, 34 jaar oud. Agatha was geboren op woensdag 10 maart 1875 te Heemskerk, als dochter van Willem Schipper en Gerritje Bekker. Op 6 maart 1991 werd het echtpaar Westra, komende van Leeuwarden, in het Capelse bevolkingsregister ingeschreven. Westra, die als beroepsmilitair in Nederlandsch-Indië een handicap aan één van zijn handen had opgelopen, was in het Capelse niet alleen actief als huismeester van '*de stichting*' maar stortte zich vol overgave in de lokale politiek. Zo had hij onder andere voor de Liberalen zitting in de Capelse gemeenteraad (1915-1919), maar ondernam ook andere activiteiten in het Capelse openbare leven. Op 22 februari 1926 hielden Pieter en Agatha, op dat moment respectievelijk bijna 57- en 51 jaar oud, het voor gezien in Cappelle en vertrokken naar het aan de Kagerplassen gelegen Warmond, vlak ten noorden van de stad Leiden. '*Vader*' en '*huismeester*' Pieter, die zich in zijn nieuwe woonplaats bij gelegenheid voorstelde als '*oud-directeur van de Van Cappellenstichting*', overleed daar op zondag 17 april 1938, 68 jaar oud. '*Moeder*' Agatha verhuisde een half jaar later naar Leiden en verwisselde daar het tijdige voor het eeuwige op zaterdag 15 februari 1964, 88 jaar oud.

3. Kornelis Hendrik Carel Ouwehand en Hendrika Tol (1926-1941).

Kornelis Hendrik Carel Ouwehand werd geboren op vrijdag 13 januari 1888 te Rotterdam, als zoon van Gijsbert Ouwehand en Emmetje Vonk. Kornelis trouwde, 25 jaar oud, op woensdag 12 november 1913 te Delft met Hendrika Tol, 27 jaar oud. Hendrika is geboren op dinsdag 14 december 1886 te 's-Gravenhage, dochter van Arie Tol en Jannigje Cornelia Koenders. Beide echtelieden kwamen, komende uit het Zuid-Hollandse Rijswijk, op 14 februari 1926 naar Capelle en *'de stichting'* en het lijkt erop dat ze door hun voorgangers nog enige dagen zijn ingewerkt. Vijftien jaren, ongeveer net zo lang als de vorige *'vader en moeder'*, zouden ze de Van Cappellenstichting dienen. Op 30 april 1941 kwam er een einde aan het huismeestersbestaan van het echtpaar Ouwehand, dat direct terugkeerde naar de gemeente Rijswijk, waar Kornelis aan de slag ging als *'uitreiker van distributie bescheiden'*. *'Moeder Hendrika Tol overleed daar op woensdag 18 september 1968, 81 jaar oud. Kornelis iets meer dan een jaar later, op zaterdag 25 oktober 1969, eveneens in Rijswijk en 81 jaar oud.*

4. Jacob Stolk en Margaretha Stam (1941-1956).

In het voorjaar van 1941 solliciteerden Jacob Stolk en zijn vrouw Margaretha Stam met succes naar de betrekking van *'vader en moeder'* van de *'Van Cappellenstichting'*. Jacob, geboren op maandag 24 april 1893 in Capelle aan den IJssel, als zoon van Adrianus Stolk en Neeltje van den Heuvel, was eerder touwslager van beroep en verdiende op het moment van de sollicitatie de kost onder andere als gemeentebode. Op zijn 31^e verjaardag, donderdag 24 april 1924, trouwde hij met de toen 27-jarige Margaretha, die op dinsdag 2 maart 1897 in Nieuwerkerk aan den IJssel werd geboren als dochter van Hermanus Stam en Margaretha Molenaar. De aanwezigheid van 2 kinderen - Hermanus

De Van Cappellenstichting rond 1910. Collectie HVC-Beeldbank.

Adrianus (1926) en Adrianus Hermanus (1932) - stuitte bij de sollicitatie aanvankelijk op bezwaren. Een aanbevelingsbrief van gemeentesecretaris Jan Biert (1889-1962), Jacob's toenmalige chef, deed de regenten van 'de stichting' echter besluiten het echtpaar Stolk-Stam toch aan te stellen. In eerste instantie ging bij hun aantreden 1 mei 1941, ondanks de Duitse bezetting, het leven in 'het huis' gewoon door, maar al snel was er sprake van schaarste en gebrek op alle fronten en moest alles uit de kast worden gehaald om ervoor te zorgen dat geen koude werd geleden en er voldoende voedsel op tafel kwam. In de zomer van 1943 werd de Van Cappellenstichting gevorderd om te worden ingericht als kantoor en hospitaal voor de Duitse Wehrmacht. Jacob Stolk weigerde met zoveel overtuigingskracht hieraan mee te werken, dat 'de stichting' door de bezetter slechts een grote week werd opgeëist. Een langdurige evacuatie van de bewoners werd zo voorkomen, terwijl het gezin Stolk tijdens de inkwartiering van de Duitse militairen van de commandant in 'hun vertrekken' mocht blijven wonen. Door de onverzettelijke houding van Jacob Stolk werd eveneens voorkomen dat Duitsers de fraaie regentenkamer als vergaderruimte in gebruik konden nemen. Na de bevrijding nam het wonen en werken in 'de stichting' geleidelijk aan weer zijn normale gang. Dat wil zeggen dat Margaretha in het 'grote huis' met 14 inwoners en het eigen gezin, eten kookte en leiding gaf aan de twee huishoudelijke hulpen, de naaister, de bewoners die in staat waren lichte werk te verrichten en zelf meewerkte waar nodig. Jacob verzorgde de administratie en deed daarnaast de boekhouding van graanhandelaar Marinus van de Erve, nam de kantoorhouder waar van verschillende postkantoren bij diens afwezigheid, deed de incasso voor kerk en Het Groene Kruis, was correspondent van het Rotterdams Nieuwsblad en had zitting in meerdere besturen. Na meer dan 15 jaar de stichting te hebben gediend werd met name voor Margaretha het huismeesterswerk te zwaar. Op 1 november 1956 werden als gevolg daarvan de taken van 'vader en moeder' overgedragen aan het echtpaar Van der Hijden-Jalink en werd verhuisd naar Kerklaan 8. Het verblijf daar was van korte duur. Het huis moest begin jaren zestig wijken voor de aanleg van de Kievitlaan-oost. Verhuisd werd naar Dorpsstraat 26. Op 7 januari 1978 kwam er te Rotterdam op 85-jarige leeftijd een einde aan het leven van Jacob Stolk. Margaretha, zijn vrouw overleed op woensdag 10 oktober 1990 in Capelle aan den IJssel, 93 jaar oud. (Geraadpleegde bron: 'Vier geslachten touwslager in Capelle aan den IJssel' van A.H. en H.A. Stolk).

5. Willem Andries van der Hijden en Wilhelmina Adolphina Jalink (1956-1963).

Willem Andries van der Hijden, werd geboren maandag 2 januari 1905 te Arnhem, als zoon van Hermanus Nicolaas van der Hijden en Petronella Elizabeth Mooijman. Willem trouwde, 25 jaar oud, op donderdag 19 juni 1930 te Hengelo (O) met Wilhelmina Adolphina Jalink, 20 jaar oud. Wilhelmina werd geboren maandag 23 mei 1910 te Terneuzen en was een dochter van Gerhard Adolf Jalink en Mina Flake. Voor de komst van deze 'vader en moeder' op 1 november 1956 verdiende Willem achtereenvolgens de kost als vertegenwoordiger en

controleur bij een bierbrouwerij, portier en huisbewaarder. Iets minder dan 7 jaar zou dit echtpaar bij de Van Cappellenstichting in dienst zijn. Zij werden in augustus 1963 opgevolgd door het echtpaar De Kogel-De Langen en verhuisden vervolgens naar een flat aan de Reigerlaan in Capelle Middelwatering. Wilhelmina is 7 jaar daarna, 60 jaar oud, op 19 augustus 1970 in Krimpen aan den IJssel overleden. Willem overleed bijna een jaar later, op maandag 2 augustus 1971 in Arnhem, 60 jaar oud.

6. Martinus de Kogel en Johanna Willemina de Langen (1963-1971).

Martinus de Kogel, een oud-werknemer van regent H.J.F. Heyman, werd geboren op zaterdag 24 oktober 1903 in Groot-Ammers, als zoon van Leendert de Kogel en Merrigje Schep. Martinus trouwde, 25 jaar oud, op woensdag 21 november 1928 te Rotterdam met Johanna Willemina de Langen, 20 jaar oud. Johanna werd geboren op vrijdag 28 februari 1908 te Bergambacht en was een dochter van Pieter de Langen en Bastiaantje Kroone. De heer De Kogel was bijna 60 jaar toen hij als 'vader' in de Van Cappellenstichting aan de slag ging, 'moeder' De Kogel 55 lentes. Het echtpaar De Kogel werkten zo'n 7 jaar in de zorg voor de bewoners van 'het huis. In oktober 1971 droegen zij hun verantwoordelijkheden over aan het echtpaar Bergmans-Schoonhoven en verhuisden vervolgens naar Schermerhoek 40, waar zij op 1 november 1971 officieel werden ingeschreven. Martinus de Kogel woonde er niet of niet lang, op 8 november 1971 overleed hij in Capelle, 68 jaar oud. Zijn vrouw verhuisde bijna twee jaar later naar Kerklaan 142 en overleed na opnieuw te zijn verhuisd op 17 december 1991, 83 jaar oud, in Rotterdam.

7. Henricus Adrianus Bergmans en Alberta Johanna Schoonhoven (1971-1973).

Het laatste echtpaar dat in de Van Cappellenstichting de functie van 'vader en moeder' vervulde was de heer en mevrouw Bergmans. Het 75 jaar oude gebouw van de 'stichting' voldeed niet aan een aantal belangrijke eisen en voorschriften, die - in de Wet op de Bejaardenoorden van 1963 - door de overheid in het belang van ouderen waren gesteld. De bewoners zouden daarom op termijn moeten verhuizen naar een nieuw verzorgingshuis in Oostgaarde, een bejaardencentrum waarvoor de 81-jarige Willem Reinhardt Constant de Roo van Capelle (1890-1984) op dinsdag 2 november 1971 de eerste paal sloeg. Enkele dagen eerder, op 29 oktober, werd het echtpaar Bergmans, komende vanuit het Brabantse Oisterwijk, in het Capelse bevolkingsregister ingeschreven. Henricus Adrianus Bergmans werd geboren op woensdag 13 februari 1924 te Oosterhout, als zoon van Joannes Bergmans en Adriana Schoormans. Op vrijdag 11 september 1970 trouwde hij, 46 jaar oud, met de 47-jarige Alberta Johanna Schoonhoven, geboren zondag 4 maart 1923 te Utrecht, als dochter van Albertus Johannes Schoonhoven en Johanna Tilleman. Het echtpaar Bergmans had niet alleen de zorg voor de bewoners van de Van Cappellenstichting, maar moest hen ook voorbereiden op de onvermijdelijke verhuizing naar het verzorgingshuis, welke de achternaam kreeg van de man die de eerste paal de grond

injoeg: 'De Roo van Capelle'. Op 20 oktober 1973 was het zover dat de nog 12 bewoners van 'de stichting' naar 'De Roo' konden verhuizen. Zij ondergingen de verplaatsing naar het toen grootste bejaardencentrum van Nederland gelaten en hadden er in eerste instantie veel moeite mee. *"Oude bomen moet je niet verplanten! Wij hebben hier alles wat ons hartje begeert. We zijn hier thuis en hebben geen zorgen. De 'vader en moeder' zorgen voor ons als kinderen"* vertelde een van de bewoners van de stichting kort voor de verhuizing aan een journaliste van 'De IJssel- en Lekstreek'. Een andere bewoonster, welke al 22 jaar in het huis verbleef, mopperde: *"Weet je wat het ergste is? Dat is, dat ze ons onze vader en moeder en ons thuis afnemen. Zomaar alsof we onmondige kinderen zijn"*. Toch zat er voor hen niets anders op dan van de Van Cappellenstichting én hun 'vader en moeder' afscheid te nemen. De heer en mevrouw Bergmans verlieten na het vertrek van de bewoners 'de stichting' en verhuisden op 19 november 1973 naar Reviusrondeel 364, waar Henricus een dag later overleed. Mevrouw Bergmans, die van 1974 tot 1985 secretaresse van burgemeester Luigi van Leeuwen was, verhuisde later naar de Akkerwinde, om in 1996 naar Utrecht te vertrekken. Tegenwoordig woont zij in Rotterdam. En de oud-bewoners van 'de stichting'? Die waren al snel heel tevreden in 'De Roo'. *"Geweldig, je kan zelfs kiezen wat je wilt eten. 't Lijkt wel een hotel"* verkondigde één van de oud-Cappellenstichtingbejaarden al enige weken na de verhuizing tegen wil en dank. Wel miste ze nog steeds de IJssel. Gelukkig kon ze, zo werd de directeur van het huis toevertrouwd, met een goede wind nog wel de klok van de Dorpskerk horen slaan of luiden.

Paul Weyling

*De Van Cappellenstichting met de schitterende rode beuk,
gezien vanaf de Hollandsche IJssel. Collectie HVC-Beeldbank.*

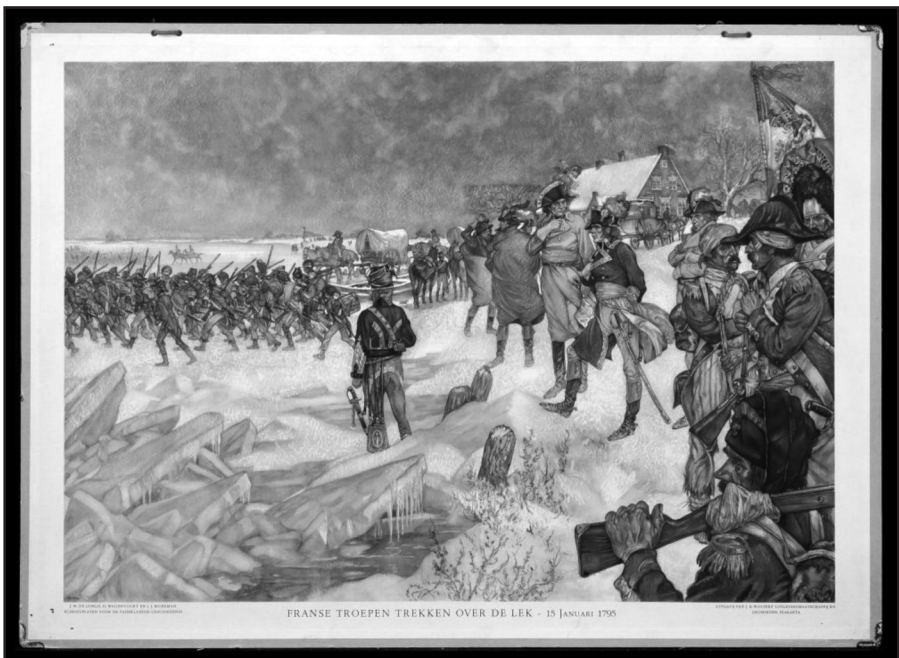

DE REVOLUTIE BRENGT DIRK KLEIJ NAAR CAPELLE

1. Roerige tijden

In 1787 was het politiek zeer onrustig in de Republiek, en zeker in de buurt van Capelle. Al jarenlang bestonden er spanningen tussen Patriotten en Prinsgezinden, overal in het land. Economisch ging het slecht met de Republiek, en er groeide verzet tegen de erfelijk bepaalde macht van regentenfamilies en tegen stadhouder Willem V. De roep om een meer democratische bestuursvorm werd in 1781 verwoord door Joan Derk van de Capellen tot den Pol in een oproep aan het Nederlandse volk (zijn familienaam heeft overigens niets met Capelle aan den IJssel te maken).

De Patriotten zochten steun in Frankrijk. Er ontstonden politieke gezelschappen, die een democratischer bestel voor ogen hadden, en in verscheidene plaatsen werden patriottische vrijkorpsen of burgerwachten gevormd, soms naast de plaatselijke schutterij. Soms verkleurde het plaatselijk bestuur geleidelijk in patriottische zin, soms kwam het tot een expliciete machtsovername. Dichtbij Capelle werd in Rotterdam in april 1787 de “wet verzet” door officieren van de Patriotse schutterij die de Oranjegezinde vroedschapleden afzetten en vervingen door Patriotse leden. In Gouda ging het geleidelijker. Daar waren

sinds 1785 een Patriottisch Vrijkorps en een Patriottische Sociëteit, waarvan ook burgemeesters lid waren. Stadhouders Willem V was intussen al vanuit Den Haag uitgeweken naar Nijmegen. In juni 1787 leken de Patriotten de overhand te krijgen: leden van het patriottische vrijkorps van Gouda hielden dicht bij Goejanverwellesluis de vrouw van de stadhouder tegen, toen zij door een terugkeer naar Den Haag de Oranjemacht wilde herstellen. Maar in september kwam haar broer de Duitse keizer de Oranjes te hulp, drommen Oranjesten verwelkomden de stadhouder terug in Den Haag en overall kwam een eind aan het Patriotse gezag, ook in Rotterdam.

In Frankrijk werd in 1789 de Bastille bestormd, het begin van de Franse Revolutie. Frankrijk probeerde in de jaren daarna zijn invloed in Europa uit te breiden, en in 1794 trok het Franse leger richting de Republiek. Een strenge winter hielp hen, en de Bataafse Revolutie werd begin 1795 een feit, ook in Capelle.

2. Wie en waar was Dirk Kleij?

Dirk Kleij is bekend als Capelle's eerste burgemeester en de langstzittende bestuurder onder de diverse bestuurlijke regimes tussen 1795 en 1813 enerna: de Bataafse Republiek, het Koninkrijk Holland, het keizerrijk onder Napoleon, en het Koninkrijk der Nederlanden. Hij was van 1796 tot 1849 de belangrijkste bestuurder in Capelle: hij was schout, secretaris, notaris en burgemeester, veelal tegelijkertijd. Maar in het belangrijke jaar 1787 was hij nog maar 10 jaar oud, en in 1795 stond hij, 17 jaar oud, bij de omwenteling in Capelle vooraan. En hij kwam er niet eens vandaan. Hoe kon dat zo? Zeker weten doen wij het niet, maar er zijn een paar veronderstellingen te maken.

Dirk Kleij werd in 1777 geboren in Zwammerdam, bij Bodegraven, als zoon van een landbouwer. Goejanverwellesluis lag maar twee uur gaans van zijn woonplaats. Waarschijnlijk zal hij zich sterk bij de Patriotten betrokken hebben gevoeld. Een oom van hem, getrouwd met de zus van zijn vader, was namelijk Dirk Stoop, die in Bodegraven een belangrijk man was.

Dirk Stoop (geboren 1753) was chirurgijn, oprichter en lid van diverse letterkundige genootschappen, tevens dichter. Zo schreef hij in 1782, "zangen voor de jaarlijkse uitdeling van prijzen aan kinderen van minvermogende ouders, die, in Holland, op het platteland, onderwezen zijn in het spellen, lezen, schrijven en rekenen, uit zeker Fonds, opgericht in Bodegraven in den jare 1782."

Dirk Stoop was oprichter van dit fonds, en later ook van een van de eerste plaatselijke afdelingen van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen. Maar hij hield zich ook bezig met politiek. Hij stond als patriottisch bekend, en was in 1786 een van de ca. 400 leden van de Patriottische Sociëteit in Gouda, die o.a. met diverse rekestten de anti-stadhouderlijke politiek van de Staten van Holland steunden.

Het is goed denkbaar dat Dirk Stoop een mede-opvoeder en voorbeeld voor zijn jonge neef en naamgenoot is geweest. Ook in beider carrière zijn opvallende gelijkenissen. In 1795 heeft Dirk Stoop in Bodegraven de macht als "president van de municipaliteit". Hij houdt die, als schout en burgemeester, tot zijn

dood in 1817. Daarnaast heeft hij functies in het Bestuur van Holland, als belastingontvanger van Bodegraven, adjunct-maire van Reeuwijk en Stein en in 1814 lid van de vergadering van Notabelen van het departement Monden van de Maas.

3. De Revolutie bereikt Capelle

Hoe men in Capelle over de revolutie en de Fransen dacht is niet bekend, maar veel animo om het land te verdedigen was er niet: op een oproep van augustus 1794 van de Staten Generaal om vrijwillig dienst te nemen kwam uit Capelle geen enkele reactie. Maar ja, wat kun je verwachten van een eenvoudig dorpje met rond de 1000 inwoners?

Datzelfde dorp werd enkele maanden later wel gedwongen om mee te doen. De (substituut)schout Pieter van Cappellen werd door de dijkgraaf van Schieland gelast om Capelse ingezetenen te recruteren om het ijs open te breken, om het optrekkende Franse leger tegen te houden. 276 man meldden zich, maar het mocht niet baten: in januari 1795 trekken Franse troepen bij het veer tussen IJsselmonde en Kralingen de rivier over. Schout en schepenen van Capelle moesten zorgen voor inkwartiering van soldaten en officieren en voor de levering van paarden, wagens, hooi, stro, graan en vlees. En vlug een beetje:

Op 2 februari 1795 vergaderen substituut-schout en ambachtsbewaarders over een oproep van de nieuwe machthebbers van Holland, de “Gecommitteerden vanwegens de Provisioenele Representanten van het volk van Holland” onder het motto “Vrijheid - Gelijkheid - Broederschap”.

De “medeburgers” moeten binnen twee dagen opgave doen van deze voorraden.

Besloten wordt de taken te verdelen, alle huizen langs te gaan en 's avonds verslag te doen. Substituut-schout en schepenen Verhagen doet Dorp en Oude Plaats, ambachtsbewaarder Kooijman en schepenen Van der Starre doen Schinkelsveen, ambachtsbewaarder Jongeneel en schepenen Zeeuw doen Oosteinde 's-Gravenweg, en schepenen Van Doorn en Brouwer doen Keeten aan de Dijk. Zij maken keurige lijsten van wat zij op 60 adressen hebben opgekrege: er is geen haver en geen slachtbaar rundvee (de koeien staan op kalveren), maar wel 1.428.300 pond hooi, 150 bossen stro, 23 zakken tarwe, 8 zakken rogge, 53 wagens en 59 paarden.

4. Binnen twee dagen een nieuw bestuur

Op zaterdag 25 april 1795 ontvangt het bestuurscollege van schout, ambachtsbewaarders en schepenen een missive van Jan Goude Leeuw, een “*notificatie van de Commissie uit het Committé van Voorlichting en Bestiering der Remotie en Regeringsaanstellingen in de Steden en ten Plattelande*”.

Inmiddels is er blijkbaar ook een plaatselijk comité opgericht, dat zich noemt “*Committe Revolutionaar van Cappelle op den Isel*”. Het verzoekt de schout, ambachtsbewaarders, schepenen en secretaris om op maandag den 27e april om 9 uur 's ochtends te verschijnen ten huize van de weduwe B. Boele om aldaar “*hunne ampten neder te leggen in de schoot der burgerij*”. Was getekend: *Jan*

Gouwe Leeuw, secretaris. 25 April 1795, het eerste jaar van de Bataafse vrijheid.

Op zondag 26 april, worden de burgers, onder klokgelui, door de voorlopige regering verzocht uit hun midden een aantal burgers te kiezen om het zittende bestuur van schout en schepenen te vervangen. Grondbezit was geen voorwaarde meer.

Dat klinkt heel democratisch, maar er zijn wel beperkingen in het actief en passief kiesrecht. De kandidatenlijst van het Revolutionair Comité kende al zijn beperkingen, en ook niet iedereen mocht meestemmen: wie zich schuldig had gemaakt aan *“Plundering, Roof of Vervolging van zijn medeburgers, en zij die sedert de omwenteling van den Jaare 1787 in eenige post van Regering of ampt is gesteld, de gewelddadigheid niet heeft tegengegaan, of die vrijwillig tegen onze broeders de Franschen de wapenen heeft gedragen ofte de wapening tegen dezelve heeft medegemaakt ofte ook die lid is geweest van enige zogenaamde Oranje Sociëteyten of requesten geteekend heeft ten voordeele van den voormalige Stadhouders”*, kon niet verkozen worden en kon zelf ook niet stemmen. Zij zullen zich als *“stille burgers moeten gedragen, zullend degenen welke op enigerlei wijze met de oproeping of verkering zich zullen inlaten als verstoorders der Publique rust en tegenwerkers der Heilzame Revolutie worden aangemerkt en als zodanige voor de gevolgen op hun hoofd verantwoordelijk zijn”*.

Er waren dus burgers en stille burgers.

Op de bijeenkomst wordt de volgende verklaring voorgelezen van het Comité Revolutionair van Cappelle:

Wij hebben uit naam van de gezamenlijke burgerij, overeenkomstig derzelve belangen, de tot nu toe gefungeerd hebbende regenten van hun posten ontslagen en om alle verwarring voor te komen welke uit een regeringloosheid moet voortvloeien stellen wij U lieden de navolgende burgers voor, welke provisioneel U zullen vertegenwoordigen en Uw belangen voorstaan tot tijd en wijlen dat er een algemene regeringsvorm voor het land zal zijn daargesteld. Wij zullen U de namen der door ons benoemde burgers voorlezen, en indien er enige onder mochten zijn welke Uw goedkeuring niet wegdragen verzoeken wij U dat gij U daar laat horen en geen wettige reden ter hunner afkeuring wetende in te brengen zullen wij Uw stilzwygen houden voor Uwe toestemming.

Tot schout: Leendert Schouten

Tot municipalen: Cornelis Hogendijk Jzn, Willem van der Wiel, Jacobus van den Berg, Cornelis Vermeulen, Cornelis Kouwenhoven. Johannes Bogaart, Johannes van der Maas.

Tot secretaris: Joris Kooijer van de Rotte.

Alles wordt zonder tegenspraak goedgekeurd. Wie aanwezig waren is niet bekend. Wie er precies in het Revolutionair Comité zaten evenmin. Maar het is waarschijnlijk dat een amper 18-jarige jongeman uit Zwammerdam daar al een rol in speelde, **Dirk Kleij**. In elke geval zien we hem even later terug in de nieuw gevormde gewapende burgerwacht of Burger Krijgsraad.

De volgende dag werd het bestuur volgens plan gewisseld en op 28 april vergaert de nieuwe “Provizionele municipaliteyt”. Leendert Schouten, de oude secretaris, wordt voorsnog niet gemachtigd. Wel wordt hij bedankt voor zijn verrichtingen. Met meerderheid van stemmen wordt, bij absentie van de schout, als president verkozen Jacobus van den Berg. Op 8 mei legt Pieter van Cappellen zijn functie als bode van het ambacht neer. In zijn plaats wordt voorlopig benoemd Pieter van Schonenburg.

5. Een burgerwacht, na overleg met Zwammerdam

Er wordt gesproken over de noodzaak een Comité van Waakzaamheid, ofwel een Burgerwacht, op te richten, en op 8 juni wordt een dergelijk comité opgericht, nadat over de rol daarvan advies en assistentie gevraagd aan geestverwanten in bij dorpen in de buurt: aan Willem Brack, schout en secretaris van Zwammerdam, en aan de secretaris van Krimpen aan de Lek. Misschien werd hierbij de Zwammerdammer **Dirk Kleij** genoemd. In elk geval is hij in juni prominent aanwezig in de dan gevormde gewapende Krijgsraad (waarschijnlijk een andere naam voor de Burgerwacht).

Er komt een nieuwe schout met zes “municipalen” en een nieuwe secretaris, Joris Kooijer van de Rotte. Ook alle functionarissen moeten worden vervangen, zoals de molenmeesters. Het nieuwe bestuur gaat voortvarend te werk, al is er hier en daar verzet, met name van de dominee, Philippo. Hij weet het afleggen van de vereiste eed te rekken, totdat hij er met een brief vanaf komt. Er wordt een gewapende burgerwacht gevormd, op voorschrift van de voorlopige regering. De animo blijkt niet groot: in november hebben zich nog maar 19 mannen tussen 18 en 35 jaar aangemeld. Maar alle mannen in deze leeftijdsgroep moeten wel meebetalen. De leden weigeren dat: zij stellen zich immers beschikbaar? Na de beëdiging van de nieuwe “municipaliteit” leggen de meeste burgerwachtleden de wapens neer. Hun kapitein, **Dirk Kleij**, beschouwt dit als muiterij, maar weet een compromis te sluiten: de wapens mogen behouden worden, als men in geval van nood maar beschikbaar is.

Eind 1795 legt Leendert Schouten het schoutambt neer. Pieter van Schoonenburg en Dirk Kleij adviseren over de vraag hoe het verder moet. Zij vinden dat het ook wel zonder schout kan, want Schouten blijft wel lid van de municipaliteit. Jan van de Rotte neemt vier maanden het schoutambt waar, maar per 1 mei 1796 wordt **Dirk Kleij** toch schout. Hij is dan ook al kapitein van de Krijgsraad, en 19 jaar oud.....

Welke comités er waren, wat hun bevoegdheden waren en wie er in zaten is moeilijk te ontwarren. Maar één ding is zeker: **Dirk Kleij** was er al heel snel bij.

6. Dirk Kleij aan de macht in Capelle

Na zijn eerste ambtsperiode als schout werd Dirk Kleij in 1798 secretaris van het ambacht, een functie die hij bleef bekleden tot 1848, dus ook naast zijn functie als schout van het ambacht. In 1800 werd hij tevens tot notaris benoemd - niet gek voor een 23-jarige. In zijn lange ambtsperiode heeft hij als

Capels belangrijkste bestuurder alle ingrijpende veranderingen in de bestuursvorm meegemaakt: het uitroepen van de Bataafse Republiek, de nieuwe grondwet met scheiding van kerk en staat, het koninkrijk Holland onder de broer van Napoleon, de inlijving bij het keizerrijk Frankrijk en de zelfstandigheid als koninkrijk met een koning van Oranje vanaf 1813.

Dirk Kleij bestuurde Capelle van "op d'IJssel" tot "aan den IJssel". Uit de toevoeging onder zijn fraaie handtekeningen blijkt zijn trots op zijn diverse functies. Zo tekende hij in 1811 onder Napoleon als "Keizerlijk notaris" en in 1819 in zijn functie als kerkmeester als "De schout van Cappelle en het Slot van Cappelle op d'IJssel" (zie bord 8). Dit alles was voldoende - of geen bemerking - voor koning Willem I om hem te benoemen tot Ridder in de orde van de Nederlandsche Leeuw.

Een veelheid van functies, die thans onverenigbaar zouden zijn, was vroeger niet ongebruikelijk, zeker in dorpen met weinig inwoners. Dirk Kleij ontplooi- de veelzijdige activiteiten voor Capelle. Ook hierin valt de overeenkomst met zijn oom Dirk Stoop op. Zo richtte hij in 1820 een letterkundig genootschap op, met de naam "Leerzaam en Eenvoudig". Doel was "de bevordering van zodanige kennis en wetenschappen, die het verstand versieren en het hart veredelen." Er waren rond de 20 leden, allen welgestelde burgers. De plaatselijke predikant Van Schagen was voorzitter en onder de leden waren enkele bekende namen, zoals Hoogendijk en de broeders Mijnlieff. Het genootschap heeft tot 1879 bestaan.

Soms konden Capellenaren Kleij's wisseling van loyaliteiten even niet bijhouden. Dat was het geval in 1813, toen "president van de gemeente" Dirk Kleij

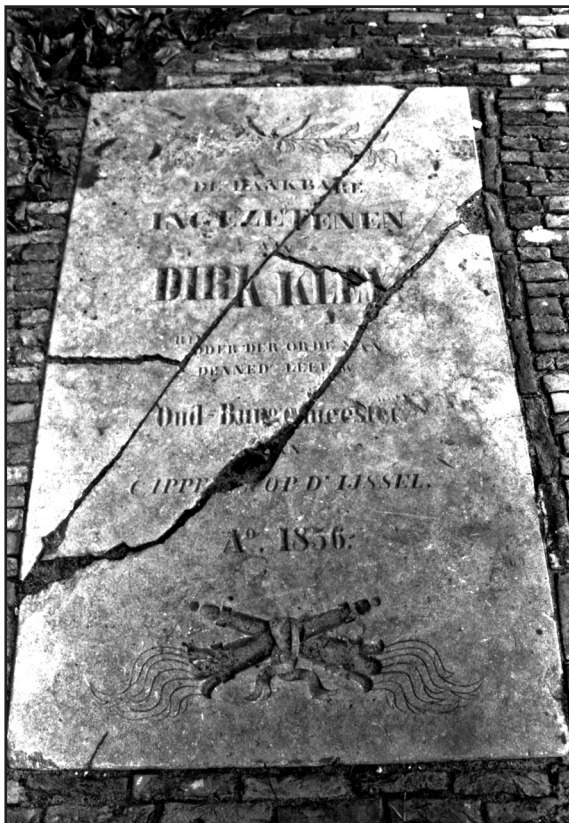
**** Heden overleed aan eene plotselinge ongesteldheid, tot diepe droefheid van mij en mijne Kinderen, mijne Echtgenooten, Vrouwe M. KLEY, geb. van de Rotte, in den ouderdom van 84 jaren en ruim 4 maanden, na eene genoegelijke Echtvereniging van bijna 54 jaren.**
CAPPELLE OP D'IJSEL, D. KLEY.
den 9den Januarij 1852.

**** Heden overleed, in den ouderdom van ruim 79 jaren, onze hartelijk geliefde Vader en Behuwd-Vader, de Wel-Ed.-Geb. Heer DIRK KLEY, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Oud-Burgemeester en Notaris ter dezer plaats.**
G. KLEY.
CAPPELLE OP D'IJSEL, D. C. KLEY.
den 3den Mei 1856. A. KLEY, v. d. LINDE.

aan scheepstimmerman Willem Hoogendijk Czn order gaf schuiten voor het overzetten van Russische troepen over de IJssel in te zetten: zij moesten de eerder bij Scheveningen gelande Prins van Oranje te hulp komen. Hoogendijk weigerde aanvankelijk “*de orders van die Fransman*” op te volgen, tot hij er van overtuigd was dat het echt ging om Oranjegezinden.

7. Persoonlijk leven

Toen Dirk Kleij zich met Capelle ging bemoeien was hij een jonge man, maar binnen enkele jaren had hij niet alleen een sterke bestuurlijke loopbaan ingezet, maar ook een uitgebreid gezinsleven. Hij was 21 jaar toen hij in 1798 in Capelle trouwde met de tien jaar oudere Maria van de Rotte (geb. Capelle 1767). Maria was de dochter van Gerrit van de Rotte (geb. Rotterdam 1740) en Anna Kooijer (1743-1794). Gerrit was een Capelse landbouwer en grutter, en ongetwijfeld een gerespecteerd man: hij was lid van de Hoge Vierschaar en hoogheemraad van Schieland. De namen Van de Rotte en Kooijer (ook Kooijer van de Rotte) komen onder de nieuwe machthebbers van de Bataafse Republiek in Capelle voor. Zo was Joris Kooijer de Rotte secretaris in 1795 en municipaal in 1798 en Dirk van de Rotte was lid van de gemeenteraad van 1811-1817.

Het echtpaar Kleij-van de Rotte kreeg zeven kinderen, allen geboren in Capelle. Zowel de twee oudsten als de twee jongsten waren tweelingen; de laatsten stierven kort na de geboorte.

Johannes, geb. 10-6-1798, ongehuwd in Capelle overleden 28-9-1839, notaris in Lekkerkerk. Tweeling met: Cornelis, geb. 10-6-1798. Anna Kornelia, geb. 9-11-1799. Gerardus, geb. 27-12-1802, overleden 7-1-1868, apotheker in Rotterdam. Dirk Cornelis, geb. 14-4-1807, trouwt Capelle 11-10-1838 Ariaantje van der Linde, overl. Capelle 9-1-

1864. Thomas Jacob, geb. 26-7-1809, overl. 13-8-1809. Tweeling met: Pieter Martinus, geb. 26-7-1809, overl. 2-9-1809.

Dirk en zijn gezin bewoonden 's zomers het oude buiten "Weltevrede"; 's winters woonde men in het dorp. In 1856 overleed hij, vier jaar na zijn vrouw. Zijn grafsteen is de enige die nog steeds te zien is naast de Dorpskerk. Hij is geplaatst door "de dankbare ingezetenen".

8. De Kleij-dynastie

In 1849 wordt aan Dirk Kleij op zijn verzoek ontslag verleend van zijn functies van burgemeester en notaris, maar een nieuwe Capelse dynastie is geboren. In beide functies wordt Dirk opgevolgd door zijn zoon Dirk Cornelis Kleij. Intussen had de familie een stevige positie in Capelle en omstreken, ook via verworven grondbezit. Dirk Cornelis' zoon Mr. Pieter Dirk Kleij (1842-1909) was advocaat, polderschout, later dijkgraaf van Schieland en lid van Provinciale Staten van Zuidholland. Hij trouwde met een dochter van de bekende Capelse steenbakker en wethouder W.O.A.Lans, en hun in Capelle geboren zoon Ir. Pieter Dirk Cornelis Kleij (alle voornamen van drie generaties Kleij bijeen) (1871-1935) bracht het tot hoogleraar aan de Technische Hogeschool in Delft en commandeur in de Huisorde van Oranje.

Suus Boef

(uit: onderzoek t.b.v. verhalende expositie
'Macht en Pracht in Capelle' - OMD 2013)

Bronnen: H.ten Boom: Inventaris van de archieven van Capelle aan den IJssel en van de Archivalia van de Hoge Heerlijkheid Capelle. 1982. Diverse nrs.uit deze archieven.- J. Weyling: "De Franse tijd" in: Capelle aan den IJssel; de geschiedenis, red. C. Peters-van der Gouw, 1991. - Centraal Bureau Genealogie, dossier Kleij, 1960. - H.Bolkestein: "De schouten van Capelle", in: Het boerenerfgoed van Capelle aan den IJssel, HVC 2007 - Ger Mulder en Paul Weyling: "Verdwenen Scheepshellingen", HVC 2005 - Nieuwsbrief HVC 1994 over "Leerzaam en eenvoudig" - Simon Schama: Patriots and liberators, 1977. - W.A. Knoops: De patriottische Sociëteit in Gouda 1785-1787.-in Groenehartarchieven Gouda Ledenlijst van deze sociëteit.

HET VERHAAL ACHTER DE FOTO (5)

Voor de Tweede Wereldoorlog bestond het wagenpark van de gemeente Capelle aan den IJssel uit 3 voertuigen: een 'Ford' vrachtwagen met open laadbak (bouwjaar 1925, kenteken H 39492), een 'Ford' automobielbrandspuit (bouwjaar 1926, kenteken H 39493) en een 'Chevrolet' vuilniswagen (bouwjaar 1933, kenteken H 39495). Van de vrachtwagen zijn mij helaas geen foto's bekend. Wel bezit ik twee opnames van de automobielbrandspuit in deplorabele staat, als klim- en speelobject in een speeltuin aan de Oudedijk bij de Ramlehweg in Rotterdam-Kralingen. Een foto van de vuilniswagen, gemaakt op 7 augustus 1933 door fotograaf G. Mul uit Krimpen aan den IJssel, kon ik tot mijn verrassing recent aan mijn Capelle-verzameling toevoegen.

Het verhaal achter deze foto begon in maart 1933 toen het Capelse gemeentebestuur aan vier bedrijven - Ary Jordaans uit Schiedam, de automobielbedrijven N.V. Pietersen & Co en N.V. Tresfon uit Rotterdam en de N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Goede en Goedkoope Autobusdiensten (MEGGA) uit Capelle aan den IJssel - een offerte vroeg voor 'de levering van een vrachtautomobiel voor den Reinigingsdienst'. Waarom ook een autobusondernemer werd gevraagd te offrenen wordt verklaard door het feit dat de MEGGA zich

De 'Chevrolet' vuilniswagen op de kruising Plantsoenstraat-Alexanderstraat. Links het pand van de MEGGA. De schuur rechts behoorde bij het poldergemaal.

niet alleen bezighield met de exploitatie van de buslijn tussen Capelle-Dorp en Rotterdam-Oostplein, maar ook met een *'Handel in Automobielen en Motorrijwielen, Banden in alle maten en merken, alsmede in alle Onderdeelen, Benzine, Oliën en Vetten'*. Verder kon de MEGGA de Capellenaren van dienst zijn met een *'Laadstation voor Accumulatoren, een Moderne Reparatie-Inrichting, Luxe Verhuur-Inrichting, Stalling en Onderhoud'*. Ervaring in de carrosseriebouw was ook ruimschoots aanwezig. De MEGGA bouwde namelijk al sinds enkele jaren na de oplevering van de nieuwe en moderne garage in 1925 aan de Alexanderstraat 2, op een gekocht standaard- of zelf verbouwd fabriekschassis, de bovenbouw en inrichting van hun eigen autobussen.

De MEGGA kwam na het openen van de vier offertes als de laagste inschrijver en winnaar uit de bus en kon de *'vuilnisvrachtwagenautomobil'* leveren voor een bedrag van f 3.135,— (€1.425,—). Voor dat bedrag werd geleverd een 1,5 ton's Chevrolet vrachtwagen, model 1933, met een 6 cilindermotor van maximaal 56 pk bij 2750 omwentelingen per minuut en een wielbasis van 3,33 meter. Dit alles compleet met een staalplaatlaadbak (4,5 m³), waarvan de bovenste helft afneembaar was en aan beide zijden voorzien van twee naar boven schuivende kleppen, een imperiaal, een solide handkipconstructie, een zijbesturingsinrichting en ruiten van onsplinterbaar glas in de cabine. Het geheel werd eerst tweemaal geschilderd in grondverf en daarna afgelakt in een door het gemeentebestuur te bepalen kleur.

Burgemeester Jan Verloop (Johannis, 1882-1958) stelde Kees Ravestijn (Cornelis, 1887-1955), directeur/eigenaar van de MEGGA, op 17 mei 1933 in een vergadering persoonlijk op de hoogte van het feit dat het gemeentebestuur de levering *'van een vrachtautomobil voor den Reinigingsdienst'* aan zijn onderneming zou opdragen. Een schriftelijke bevestiging volgde op 13 juni 1933. Precies een week later schreef Ravestijn, die zeer verguld was met de opdracht, in een aan het college van B & W gerichte orderbevestiging: *"Ik dank u voor het vertrouwen in mijn vennootschap gesteld. Het is de eerste maal dat ik een dergelijken wagen zal bouwen, zoodat de bouw als proef is te beschouwen. In aansluiting aan de mondelinge toezegging welke ik in uw*

Advertentie uit de 'Gids voor Capelle a/d IJssel' (juni 1934).

<p>N.V. M.E.G.G.A. CAPELLE A. D. IJSSEL TEL. ROTTERDAM 53009</p> <hr/> <p>CAROSSERIEBOUW VUILNISWAGENS TOURINGCAR-BEDRIJF</p>

vergadering van 17 mei deed, verklaar ik mij bereid, op de koopsom een korting toe te staan van f 235,— (€107,—), zoodat de wagen in totaal f 2.900,— (€1.318,—) zal kosten. Ik kan de ervaringen welke met den bouw van uw wagen opdoe, uitwisselen bij verderen wagenbouw in de toekomst. Dit heeft, mede met het oog op de omstandigheid dat de opdracht is gegeven door de Gemeente waar mijn bedrijf gevestigd is, voor mij een zodanige waarde, dat ik deze tegemoetkomende houding wensch aan te nemen. Bovendien garandeer ik de goede werking van wagen en opbouw gedurende een half jaar, in welk tijdperk alle herstellingen aan den motor of machinedeelen van den opbouw kosteloos door mij zullen worden verricht”.

De inkt van de orderbevestiging was nog niet droog toen bij het college een brief op de mat viel van ‘wagenmaker’ Engelvaart (Leendert Pieter, 1888-1952), die mede namens zeven Capelse autohandelaren (!), bezwaar maakte tegen de door het gemeentebestuur aan de MEGGA verstrekte opdracht, zonder dat aan andere gegadigden in de gemeente de gelegenheid was gegeven een aanbieding te doen. Het schrijven werd tijdens de gemeenteraadsvergadering van 29 juni 1933, na de goedkeuring van de notulen, in een meer dan een uur lange ‘geheime zitting’ uitvoerig besproken. Na heropening van de openbare vergadering verklaarde de voorzitter dat de brief van de autohandelaren voor kennisgeving werd aangenomen onder de mededeling “*dat B & W de toezegging doet om, bij dergelijke leveranties in de toekomst, te zullen overwegen of andere gegadigden in de Gemeente in de gelegenheid zullen worden gesteld aan de inschrijving deel te nemen*”. Intussen waren de mensen van de MEGGA begonnen met de bouw van de ‘vrachtautomobil voor den Reinigingsdienst’, welke al op 16 augustus 1933 bij het gemeentehuis aan de Dorpsstraat werd afgeleverd, om een dag later in gebruik te worden genomen.

De Chevrolet was heel belangrijk voor de gemeentelijke reinigingsdienst en dagelijks op de weg. Het waren chauffeur Floor Brouwer (Florus, 1894-1976), Zeger Verwaal (Zeger Arie, 1888-1972) en Dirk van Vianen (1902-1963) die lange tijd het voertuig bemanden. Deze mannen waren zeer tevreden over ‘hun’ vuilniswagen. Helaas zou de trots van directeur Kees Ravestijn en de carrosseriebouwers van de MEGGA slechts bijna 9 jaar in Capelle dienst doen. De wagen werd namelijk op 4 juni 1942 door de Duitse bezetter gevorderd, waarmee het voertuig voorgoed uit zicht was. Dat de afneembare bovenste helft van de laadbak mocht achterblijven was een schrale troost. Deze paste namelijk niet op de enige andere vrachtwagen van de gemeente, die in juli 1944 eveneens gevorderd werd. Nu door de Rijksverkeersinspectie ten behoeve van het Departement van Waterstaat. De gemeente had daarna geen enkel vervoermiddel meer en moest noodgedwongen voor het vuilnis- en vrachtvervoer paard-en-wagen inzetten. Ook na de bevrijding moest de paardentraction, in afwachting van de toewijzing van een nieuwe vrachtwagen, in stand worden gehouden. Als de Ford vrachtwagen beschikbaar was gebleven, dan had de motortraction al snel na de bevrijding hersteld kunnen worden. De gemeente kreeg in 1946 een Dod-

ge vrachtauto toegewezen. De aankoopsom was hoog en bedroeg f 6.250,— (€ 2.841,—). De in 1943 gevorderde Chevrolet kostte destijds iets meer dan f 2900,— (€1318,—).

In 1942 werd de MEGGA, gedwongen door provincie en gemeente Rotterdam, verkocht aan de RET. Op 1 mei 1942 ging deze Rotterdamse onderneming het traject Capelle-Dorp-Oostplein rijden onder de letter E en nam gelijktijdig het personeel en de nog aanwezige bussen over. De carrosserieafdeling van de MEGGA vond na enige tijd eveneens haar einde. Een mooi Capels bedrijf was niet meer. Gelukkig hebben we de foto's nog!

Paul Weyling

Kijk voor meer historische foto's op www.capelleinbeeld.nl, een gezamenlijk project van de Historische Vereniging en de Gemeente Capelle aan den IJssel, welke op 29 oktober 2011 officieel van start ging. Inmiddels staan er bijna 6000 historische foto's uit de collecties van de HVC, de gemeente en particulieren online, die over de gehele wereld kunnen worden bekeken.

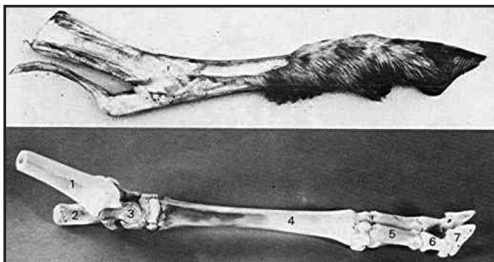
WAT LIGT ER OP DE PLANKEN VAN HET DEPOT?

In een klein hoekje liggen enkele vreemd gevormde klompjes koper/messing. Deze klompjes worden bikkels genoemd. Het bikkelen is een zeer oud spel en werd over de gehele wereld gespeeld. Uit de Egyptische, Romeinse en Griekse tijd zijn bikkels en afbeeldingen van bikkellende meisjes bekend. Waarschijnlijk werd tot in de 19e eeuw gebikkeld in ons land, gezien de voorstellingen op kinderprenten, het grote aantal bikkels dat bewaard is gebleven en het feit dat de generatie van rond 1900 het spel nog kende.

Bikkelen is een behendigheidsspel, door twee meisjes gespeeld en wel bij voorkeur op een hardstenen stoep. Op Oud-Hollandse tegels met kinderspelen zien we ook wel eens een jongen en een meisje bikkelen.

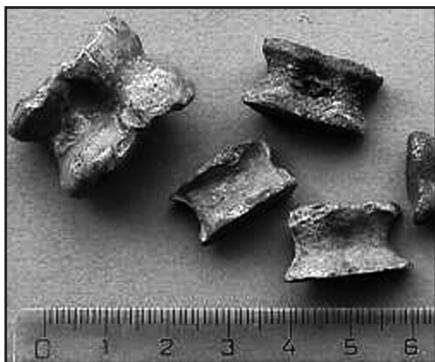

In veel landen werd met 5 bikkels gespeeld (in het Engels heet bikkelen 'five-stones') waarbij één van de bikkels als opwerper werd gebruikt. In Nederland werd met 4 bikkels en een bikkelbal gespeeld. Een echte bikkel is het sprongbeen (kootje) van een schaap.

Talus = sprongbeen = bikkel

De bikkelbal was een grote gebakken knikker (*gres*) met een doorsnede van ca. 3 cm., later werd ook wel een massieve gummibal gebruikt. De benen bikkels waren meestal rood geverfd, er werden ook bikkels van messing, tin of brons gebruikt en uit de Romeinse tijd zijn glazen bikkels bekend.

*Diverse bikkels,
linksonder een schapenbotje.*

In depot: messing bikkels

Een bikkel heeft 4 verschillende zijden, ieder met een eigen benaming die van streek tot streek verschilt.

Holle zijde = put of kuilder, bolle zijde = bolleke of stoverf.

Een vlakke zijde = esser, ontleende zijn naam aan de S-vorm en er werd ter onderscheiding van de andere vlakke zijden een S ingeslagen, enkele puntjes of een sterretje.

Andere vlakke zijde = staander.

Het spel telt zoals elk spel algemene regels en de speelwijze wel 14 punten. In het kort komt het hier op neer:

De bikkels worden in de hand genomen, opgegooid en weer opgevangen. Daarbij moet een bepaalde volgorde in het aantal bikkels dat opgegooid wordt worden aangehouden.

Elke handeling gebeurt tussen opgooien -> stuiten -> opvangen van de bikkelbal.

Met name het opvangen van de bikkels op de bovenkant van de hand vergt enige bedrevenheid.

Een dergelijke speelwijze zien we ook bij de Grieken en Romeinen.

Tijdens het spel werd er meestal een versje opgedreund. “

Eén van de vele varianten:

“Muuske me floo

Ze bite me zo

Bijt ze maar weer

Smijt er ‘en gouden bikkeltje neer

Aartje Bernhart

CAPELLE TEGEN 1900

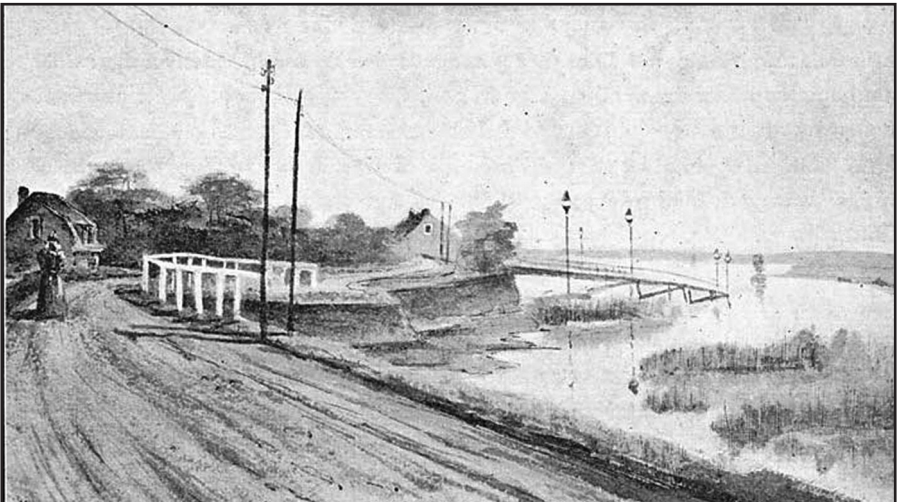
Om te illustreren wat aan de dijk veranderde, twee boeken die een beeld schetsten van Capelle tegen 1900.

In 'In het polderland' schetste B.P. van der Voo in 1898 het landschap en de plantengroei vanuit Rotterdam. *'Als wij Kralingsche Veer gepasseerd zijn, wacht ons aan den IJsseloever nog menige verrassing. Wij hebben de planten, die den hoofdtoon van de flora dezer streken uitmaken, wel reeds genoemd, maar enkele nieuwe soorten zien wij toch ook nog, terwijl het landschap, dat telkens wisselt, en volstrekt niet eentonig is, de wandeling ruimschoots loont. Van de nog niet genoemde planten, die ik op den IJsseldijk heb aangetroffen, noem ik het doornzaad, de watermuur en de kleine ratelaar onder de gemeente Capelle ald IJssel. Wij komen hier ook door de zoogenaamde 'Notenlaan'. Over een grote uitgestrektheid zijn namelijk walnoten langs den dijk geplant, welke aanplanting het genot der wandeling niet weinig verhoogt.'*

In 1908 gaf Van Holkema & Warendorf uit Amsterdam deel 2 van de vier delen "Ons heerlijk vaderland" van dr. H. Blink uit. Hoofdstuk III heet 'Langs den Hollandschen IJssel' en bevat een prent van Capelle van Herman Heijerbroeck (1871-1945) uit 1897. Het hele boek is als eBook te lezen op www.gutenberg.org, maar het plaatje staat hierbij. Het is in 2005 nog benut bij het 100-jarig jubileum van Natuurmonumenten.

Van der Voo van dat Polderlandboek kende tientallen illustraties van zijn ook uit Rotterdam afkomstige vriend Heijerbroeck.

Adri den Boer

COLOFON

Lijst van bestuursleden

Voorzitter	Dhr. J. Specht	010 284 79 09
Secretaris/PR	Dhr. J.M. van Leest	010 458 65 05
Penningmeester	Dhr. E. Steenhouwer	010 450 69 37
Lid	Mevr. A. van den Bremen	010 284 95 48
Lid	Mevr. A. Scheffer	010 421 64 18
Lid	Mevr. A. Swets	010 450 68 83

Ledenadministratie:

Mevr. A. Swets

PR & Publiciteit:

Dhr. J.M. van Leest

Eindredactie Nieuwsbrief

Dhr. J. Specht

Website

www.hvc-capelle.nl

E-mail

info@hvc-capelle.nl

Bankrekening

IBAN: NL20INGB0004395118
BIC: INGBNL2A

Historisch Museum

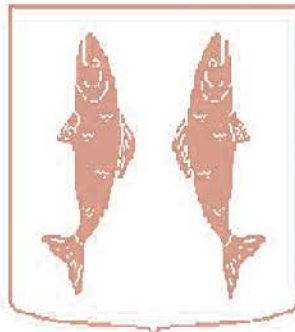
Bermweg 13, gevestigd in het Jan Anne Beijerinckgemaal, is iedere zaterdag geopend voor het publiek van 13.00 - 16.00 uur. Toegang gratis.
Telefonisch bereikbaar onder nummer 010 450 00 80

Dief- en Duifhuisje

Nieuwe Laan 11. Het kleinste museum van Nederland vertelt de historie van het voormalige Slot van Capelle. Iedere 2e zaterdag van de maand geopend van 13.00 - 16.00 uur in de periode april tot en met oktober. Toegang gratis.

Regentenkamer Van Cappellenhuis

Het pand aan de Dorpsstraat 164, herbergt één van de mooiste Regentenkamers van Nederland. HVC medewerkers kunnen er op aanvraag een rondleiding verzorgen. Ook groepen zijn van harte welkom. De toegang is gratis.
Contact: info@hvc-capelle.nl

HISTORISCHE VERENIGING CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Secretariaat: Postbus 136, 2900 AC Capelle aan den IJssel
Redactieadres: Rogaland 27, 2905 AP Capelle aan den IJssel
Telefoon: 010 - 284 79 09
Email: j.specht@ziggo.nl